Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN VARAPRESIDENTIN MÄÄRÄYS

14 päivänä tammikuuta 2016*

Väliaikainen oikeussuoja — Muutoksenhaku — Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanon lykkääminen — Vaatimus, jonka mukaan tiettyjä Euroopan komission päätökseen, jossa todetaan lainvastainen kartelli autonlasin eurooppalaisilla markkinoilla, sisältyviä tietoja on käsiteltävä luottamuksellisesti — Komission hylkäävä päätös ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, jolla hylätään tästä päätöksestä nostettu kumoamiskanne — Kiireellisyys — Vakava ja korjaamaton vahinko — Vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa ei ole

Asiassa C-517/15 P-R,

joka koskee 25.9.2015 esitettyä hakemusta täytäntöönpanon lykkäämisestä SEUT 278 ja SEUT 279 artiklan nojalla,

AGC Glass Europe SA, kotipaikka Bryssel (Belgia),

AGC Automotive Europe SA, kotipaikka Fleurus (Belgia),

AGC Ranska SAS, kotipaikka Boussois (Ranska),

AGC Flat Glass Italia Srl, kotipaikka Cuneo (Italia),

AGC Glass UK Ltd, kotipaikka Northampton (Yhdistynyt kuningaskunta),

AGC Glass Germany GmbH, kotipaikka Wegberg (Saksa),

edustajinaan asianajaja L. Garzaniti, asianajaja A. Burckett St Laurent ja asianajaja F. Hoseinian,

valittajina,

ja jossa valittajien vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään G. Meessen, P. Van Nuffel ja F. van Schaik, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN VARAPRESIDENTTI,

kuultuaan julkisasiamies M. Szpunaria,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

määräyksen

1 AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd ja AGC Glass Germany GmbH ovat vaatineet valituksessaan, joka toimitettiin unionin tuomioistuimen kirjaamoon 25.9.2015, unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 15.7.2015 antaman tuomion AGC Glass Europe ym. v. komissio (T-465/12, EU:T:2015:505; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla tämä hylkäsi kanteen, jossa vaadittiin kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 annetun komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan perusteella tehdyn luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön epäämisestä 6.8.2012 tehdyn komission päätöksen C(2012) 5719 final (asia COMP/39.125 – Autonlasi) (jäljempänä riidanalainen päätös) kumoamista.

2 Valittajat esittivät samana päivänä tämän välitoimihakemuksen unionin tuomioistuimelle erillisellä asiakirjalla SEUT 278 ja SEUT 279 artiklan nojalla ja vaativat valituksenalaisen tuomion sekä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä.

3 Euroopan komissio esitti kirjalliset huomautuksensa 23.10.2015. Valittajien ja komission suulliset huomautukset kuultiin 10.12.2015.

Asian tausta ja valituksenalainen tuomio

4 Komissio teki 12.11.2008 [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä päätöksen K(2008) 6815 lopullinen useita autonlasinvalmistajia, muun muassa valittajia, vastaan (asia COMP/39.125 – Autonlasi) (jäljempänä autonlasipäätös).

5 Komission kilpailun pääosasto ilmoitti 25.3.2009 päivätyllä kirjeellä valittajille muun muassa aikomuksestaan julkaista [EY] 81 ja [EY] 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) 30 artiklan mukaisesti ei-luottamuksellisen version autonlasipäätöksestä internetsivustollaan nyt käsiteltävässä asiassa todistusvoimaisilla kielillä eli englanniksi, ranskaksi ja hollanniksi. Kilpailun pääosasto kehotti valittajia lisäksi yksilöimään mahdolliset luottamukselliset tiedot tai liikesalaisuuksia sisältävät tiedot ja perustelemaan tätä koskevan arviointinsa.

6 Käytyään kirjeenvaihtoa valittajien kanssa kilpailun pääosasto laati joulukuussa 2011 ei-luottamuksellisen version autonlasipäätöksestä komission internetsivustolla julkaistavaksi. Kyseessä olevasta kirjeenvaihdosta ilmenee, että kilpailun pääosasto ei hyväksynyt valittajien pyyntöjä peittää autonlasipäätöksen 246 perustelukappaleeseen ja alaviitteeseen 122 sisältyvät tiedot.

7 Valittajat vastustivat kilpailuasioita koskevissa menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23.5.2001 tehdyn komission päätöksen 2001/462/EY, EHTY (EYVL L 162, s. 21) 9 artiklan mukaisesti kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan käsittelyssä yhtäältä tiettyjen sellaisten tietojen, jotka sisälsivät asiakkaiden nimiä ja asianomaisten tuotteiden kuvauksen, sekä kaikkien muiden sellaisten tietojen julkaisemista, joiden perusteella asiakas voitaisiin tunnistaa, ja toisaalta autonlasipäätöksen 726 perustelukappaleeseen kuuluvan virkkeen osan julkaisemista.

8 Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja antoi ratkaisun valittajien vaatimuksesta riidanalaisella päätöksellä.

9 Alustavina huomautuksina kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja totesi ensinnäkin, että sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annettu komission tiedonanto (EUVL 2006, C 298, s. 17) ei saa valittajissa aikaan perusteltua luottamusta, joka estää komissiota julkaisemasta tietoja, jotka eivät kuulu liikesalaisuuden piiriin. Valittajien intressiä siihen, ettei niiden

mainitun salaisuuden piiriin kuulumattomia menettelyjen yksityiskohtia paljasteta, ei myöskään ole erityisesti suojeltava. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja ei myöskään ole toimivaltainen lausumaan ei-luottamuksellisten tietojen julkaisemisen tarkoituksenmukaisuudesta eikä komission yleisen politiikan tältä osin aiheuttamista loukkauksista.

10 Toiseksi kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja kiisti väitteen, jonka mukaan komissio olisi sidottu julkaisemista koskevaan aiempaan päätöskäytäntöönsä. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja muistutti, että aiottu julkaiseminen ei sisältänyt sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ilmoituksen lähdettä eikä muita tässä yhteydessä esitettyjä asiakirjoja, ja korosti, ettei hän ollut toimivaltainen lausumaan aiotusta julkaisemisesta yhdenvertaisen kohtelun periaatteen valossa.

11 Riidanalainen päätös perustuu erityisesti lähinnä valittajien esittämien kahden väitteen tutkimiseen. Ensimmäinen väite, jota tutkittiin kyseisen päätöksen 22–35 perustelukappaleessa, koskee riidanalaisten tietojen luottamuksellisuutta sellaisinaan, ja toinen väite, jota tutkittiin kyseisen päätöksen 36–45 perustelukappaleessa, koskee luonnollisten henkilöiden henkilösuojaa.

12 Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja totesi ensimmäisestä väitteestä ensinnäkin, että tiedot, jotka koskevat asiakkaiden nimiä ja kyseessä olevien tuotteiden kuvauksia, olivat niiden luonteen ja autonlasimarkkinoiden erityispiirteiden perusteella muidenkin kuin valittajien tiedossa, toiseksi, että ne olivat historiatietoja, ja kolmanneksi, että ne koskivat kilpailusääntöjen rikkomisen itse ydintä, jolloin niiden ilmaisemisen ratkaisivat loukattujen henkilöiden intressit. Koska lisäksi valittajat esittivät erityisiä perusteluja, joiden tarkoituksena oli todeta tietojen luottamuksellisuus niiden edellä kuvailluista yleisistä ominaispiirteistä huolimatta, kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi kolme kumulatiivista edellytystä huomioon ottavan analyysin päätteeksi, etteivät riidanalaiset tiedot olleet salassa pidettäviä.

13 Toisen väitteen osalta kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja tukeutui yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1) 5 artiklaan ja hyväksyi valittajien vaatimuksen osittain.

14 Koska vaatimus hylättiin muilta osin riidanalaisen päätöksen 3 artiklassa, valittajat nostivat kanteen, jossa vaadittiin tämän päätöksen kumoamista siltä osin kuin siinä hylättiin niiden vaatimus.

15 Valittajat olivat saaneet alimmassa oikeusasteessa käydyssä menettelyssä komissiolta vakuutuksen siitä, että tämä pidättäytyisi riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta siihen saakka, kunnes valituksenalainen tuomio julistettaisiin, joten ne eivät pitäneet tarpeellisena vaatia tätä koskevia välitoimia.

16 Koska valittajien kanne hylättiin valituksenalaisella tuomiolla, ne tekivät tämän määräyksen 1 kohdassa tarkoitetun valituksen, jota tukeakseen ne esittävät kolme valitusperustetta. Ensimmäinen valitusperuste koskee oikeudellista virhettä, jonka unionin yleinen tuomioistuin on niiden mielestä tehnyt katsoessaan, että kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 annetun komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU (EUVL L 275, s. 29) 8 artiklassa säädetty kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivalta koskee vain sitä, ovatko tiedot, jotka komissio aikoo julkaista, liikesalaisuuksia tai ovatko ne joka tapauksessa luottamuksellisia. Myös toinen valitusperuste koskee oikeudellista virhettä, jonka ne katsovat unionin yleisen tuomioistuimen tehneen päätellessään, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole loukattu luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita. Valittajat väittävät lopuksi kolmannessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin olisi poikennut oikeuskäytännöstä esittämättä riittäviä perusteluja.

17 Sen jälkeen kun unionin yleinen tuomioistuin oli hylännyt kanteen, komissio ilmaisi aikomuksensa edetä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanossa odottamatta tällä kertaa unionin tuomioistuimen tuomion julistamista valituksesta, jonka valittajat olivat tehneet valituksenalaisesta tuomiosta. Näin ollen valittajat ovat esittäneet tämän välitoimihakemuksen.

Asianosaisten vaatimukset

18 Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— määrää valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman ja riidanalaisen päätöksen 3 artiklan täytäntöönpanon lykkäämisestä siihen saakka, kunnes se on antanut ratkaisun valituksesta

— määrää kaikista toimenpiteistä, jotka vaikuttavat näissä olosuhteissa oikeudenmukaisilta ja asianmukaisilta, ja

— velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Komissio vaatii välitoimihakemuksen hylkäämistä ja valittajien velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Välitoimihakemus

20 On muistettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan muutoksenhaulla unionin yleisen tuomioistuimen antamasta tuomiosta ei lähtökohtaisesti ole lykkäävää vaikutusta. Unionin tuomioistuin voi kuitenkin SEUT 278 artiklan nojalla määrätä valituksenalaisen tuomion täytäntöönpanon lykättäväksi, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

21 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 160 artiklan 3 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksissa on ilmoitettava ”oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi haetun välitoimen määrääminen on ilmeisesti perusteltua”. Välitoimista päättävä tuomari voi siten lykätä täytäntöönpanoa ja määrätä muista välitoimista, jos on selvitetty, että niistä määrääminen ilmeisesti on tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltua (fumus boni juris) ja että ne ovat kiireellisiä siinä mielessä, että niitä hakevan asianosaisen etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi on tarpeen, että näistä toimista määrätään ja että niiden vaikutukset alkavat jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu. Nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, joten välitoimihakemus on hylättävä, jos jokin niistä ei täyty. Välitoimista päättävän tuomarin on myös tarvittaessa vertailtava esillä olevia intressejä (unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys komissio v. ANKO, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, 14 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

22 Valittajat väittävät haettujen välitoimien kiireellisyydestä, että riidanalaiset tiedot ovat sellaisenaan suojelemisen arvoisia, sillä ne ovat erityisiä kaupallisia tietoja, jotka liittyvät sellaisiin tietoihin kuin asiakkaiden nimiin, asianomaisten tuotteiden kuvauksiin ja muihin seikkoihin, jotka saattavat mahdollistaa valittajien tiettyjen asiakkaiden tunnistamisen, eikä riidanalaisen päätöksen myöhempi kumoaminen korjaisi niiden ilmaisemisen vaikutuksia. Tällainen julkaiseminen antaisi näet kolmansille henkilöille tilaisuuden tutustua näihin tietoihin ja käyttää niitä esimerkiksi päättelemällä niistä muita kaupallisia tietoja, joiden nimettömyyttä ei enää taattaisi, kuten hintalaskelmia, hinnanmuutoksia ja muita taloudellisia tietoja. Tämä julkaiseminen aiheuttaisi näin ollen valittajille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, joka olisi riittävällä tavalla ennakoitavissa ja todennäköistä.

23 Valittajille aiheutuva vahinko olisi korjaamatonta, koska ensinnäkin se, että tietylle yleisölle annetaan tietoja, on välitöntä ja korjaamatonta, joten riidanalaisen päätöksen kumoamisella ei voitaisi korjata sillä aiheutettua vahinkoa. Tilanne on niiden mukaan tällainen riidanalaisten tietojen ja niiden

ilmaisemista koskevan kiellon osalta, josta päätetään niiden ilmaisemisen jälkeen. Valittajien taloudellista vahinkoa ei voida myöskään esittää lukuina. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ja erityisesti unionin tuomioistuimen varapresidentin määräyksestä komissio v. Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) ilmenee näet ensinnäkin, että tämä vahinko vaihtelee sekä laadultaan että laajuudeltaan sen mukaan, ovatko henkilöt, jotka tutustuvat riidanalaisiin tietoihin, asiakkaita, kilpailijoita ja valittajien tavarantoimittajia vai rahoitusanalyytikkoja tai suureen yleisöön kuuluvia henkilöitä. Valittajat täsmentävät tässä yhteydessä, että on mahdotonta yksilöidä kaikkien sellaisten henkilöiden lukumäärää ja laatua, jotka tutustuvat riidanalaisiin tietoihin, ja arvioida siten niiden julkaisemisen konkreettisia kielteisiä vaikutuksia. Toiseksi valittajat ovat autonlasipäätöksen perusteella jo saaneet tiettyjä vahingonkorvausvaatimuksia joko suoraan vastaajina tai sen perusteella, että ne ovat yhteisvastuussa tämän päätöksen muiden adressaattien kanssa. Tässä yhteydessä riidanalaisten tietojen julkaisemisella heikennettäisiin valittajien asemaa näissä oikeudenkäynneissä sekä neuvotteluissa, joissa pyritään mahdollisiin sovintoratkaisuihin. Valittajat väittävät lopuksi, että kielteisiä taloudellisia vaikutuksia, jotka liittyvät riidanalaisten tietojen julkaisemiseen, ei voida ilmaista lukuina täydessä laajuudessaan, koska kaikista niistä määristä, jotka valittajat joutuisivat maksamaan vahingonkorvauksina ja käsittelymaksuina, ei ole mahdollista ilmaista lukuina sitä osaa, joka johtuu yksinomaan ja suoraan riidanalaisten tietojen ilmaisemisesta.

24 Komissio kiistää aluksi sen, että nämä tiedot olisivat suojelun arvoisia. Jos ne tunnustettaisiin suojelun arvoisiksi, tämä tapahtuisi vasta asiakysymystä koskevan menettelyn päätteeksi siinä tapauksessa, että toinen valitusperuste todettaisiin perustelluksi.

25 Komissio väittää valittajien esittämistä erityisistä perusteluista ensinnäkin, että oikeuskäytäntö, joka perustuu unionin tuomioistuimen varapresidentin määräykseen komissio v. Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), ei ole sovellettavissa tässä tapauksessa, koska, toisin kuin asiassa, joka johti kyseisen määräyksen antamiseen, nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kiistetty sitä, että riidanalaiset tiedot eivät ole liikesalaisuuksia tai muunlaisia luottamuksellisia tietoja. Komissio lisää tässä yhteydessä, että väite, jonka mukaan riidanalaisten tietojen julkaiseminen antaisi kolmansille henkilöille mahdollisuuden saada päättelemällä tietoonsa muita kaupallisia tietoja, joiden nimettömyyttä ei tästä syystä enää voitaisi taata, kuten hintalaskelmia, hinnanmuutoksia ja muita taloudellisia tietoja, on perusteeton, koska tällaisia tietoja ei tarvitse käsitellä nimettömästi siitä syystä, että valittajat eivät ole missään vaiheessa vaatineet niiden luottamuksellista käsittelyä. Vaikka valittajat ovat lisäksi myöntäneet, että vahinko on taloudellista vahinkoa, ne eivät väitä eivätkä ole varsinkaan näyttäneet toteen, että tämä vahinko saattaisi kyseenalaistaa niiden olemassaolon tai supistaa merkittävällä tavalla niiden markkinaosuuksia, vaikka unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä edellytetään tällaista näyttöä, kun vaaditaan puhtaasti taloudellisen vahingon pitämistä korjaamattomana. Toisin sanoen julkaisemisen korjaamattomuus ei merkitse sitä, että tästä julkaisemisesta aiheutuvaksi väitetty vahinko itse olisi vakavaa ja korjaamatonta.

26 Komissio esittää toiseksi riidanalaisten tietojen käytöstä valittajia vastaan vireille pantujen vahingonkorvauskanteiden yhteydessä, että vaikka nämä tiedot olisivat hyödyllisiä tällaisten kanteiden tukemiseksi, tämä ei merkitse kuitenkaan sitä, että niiden ilmaiseminen olisi omiaan aiheuttamaan vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, joka voitaisiin välttää lykkäämällä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa. Komissio esittää tässä yhteydessä, että taloudellista vahinkoa, joka liittyy korvauksiin, jotka valittajat saatettaisiin tuomita maksamaan, ei aiheuttaisi suoraan kyseisten tietojen ilmaiseminen vaan se, että valittajat ovat osallistuneet autonlasipäätöksessä todettuun kartelliin. Riidanalaisten tietojen ilmaisemisella siis ainoastaan mahdollistettaisiin se, että henkilöt, joille on aiheutunut vahinkoa tästä kartellista, saavat siitä korvauksen nojautumalla oikeuteen, joka niille on erikseen tunnustettu perussopimuksissa. Komissio lisää, että siltä osin kuin kyseessä on se korvauksen määrä, joka voidaan liittää suoraan riidanalaisten tietojen ilmaisemiseen, valittajat eivät ole osoittaneet oikeudellisesti riittävällä tavalla sitä, että tämän summan maksamista koskeva velvoite voisi aiheuttaa niille taloudellista vahinkoa, joka saattaisi kyseenalaistaa niiden olemassaolon tai supistaa merkittävästi

niiden markkinaosuuksia, eikä sitä, että olisi mahdotonta määrittää tämän summan suuruutta, vaikka niiden henkilöiden lukumäärä, joille on aiheutunut vahinkoa riidanalaisessa päätöksessä todetun kartellin olemassaolosta, on suppea.

27 Pyydettyjen välitoimien kiireellisyyden selvittämisestä on muistutettava, että välitoimimenettelyn tarkoituksena on varmistaa tulevan lopullisen päätöksen täysi tehokkuus, jotta vältetään aukot unionin tuomioistuimen takaamassa oikeussuojassa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältytään siltä, että väliaikaista oikeussuojaa pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. komissio, C-506/13 P-R, EU:C:2013:882, 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämän asianosaisen on näytettävä toteen, että se ei voi odottaa pääasiassa annettavaa ratkaisua kärsimättä vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys komissio v. Rusal Armenal, C-21/14 P-R, EU:C:2014:1749, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Tässä tapauksessa valittajat yksilöivät lähinnä kaksi sellaisen vahingon osatekijää, jota niille aiheutuisi, jos valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa ei lykättäisi.

29 Ne viittaavat ensinnäkin unionin tuomioistuimen varapresidentin määräyksen komissio v. Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) perusteella siihen, että riidanalaisten tietojen julkaiseminen saattaisi aiheuttaa niille vahinkoa jo näiden tietojen luonteen vuoksi.

30 Tässä yhteydessä on korostettava, kuten erityisesti tämän määräyksen 18 ja 38 kohdasta ilmenee, että Pilkington Group oli kiistänyt kumoamiskanteessaan komission arvioinnin, jonka mukaan tiedot, joiden ilmaisemista suunniteltiin asetuksen N:o 1/2003 30 artiklan 1 kohdan nojalla, eivät olleet liikesalaisuuksia, joita tarkoitetaan erityisesti SEUT 339 artiklassa sekä kyseisen asetuksen 28 artiklan 1 kohdassa ja 30 artiklan 2 kohdassa. Näin ollen näkemyksissä, jotka välitoimista päättävä tuomari oli ottanut huomioon päätellessään, että kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyi tässä tapauksessa, oli lähtökohtana se kyseisen määräyksen 47 kohdassa nimenomaisesti mainittu seikka, että kyseisessä asiassa riidanalaiset tiedot olivat liikesalaisuuksia.

31 On todettava, kuten komissio esittää, että kyseiseen määräykseen johtaneeseen asiaan liittyneet olosuhteet poikkeavat nyt käsiteltävän asian olosuhteista.

32 Tässä tapauksessa unionin yleinen tuomioistuin on näet valituksenalaisen tuomion 22–54 kohdassa tutkinut ja hylännyt kuudennen kanneperusteen, johon valittajat olivat vedonneet kumoamiskanteensa tueksi ja jonka yhteydessä ne kiistivät kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan arvioinnin, jonka mukaan riidanalaiset tiedot eivät olleet asetuksen N:o 1/2003 30 artiklan 2 kohdassa ja päätöksen 2011/695 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja liikesalaisuuksia.

33 Välitoimihakemuksesta ilmenee, että valittajien valitus ei kohdistu valituksenalaisen tuomion tähän osaan, joten on katsottava, että siinä on todettu lopullisesti, että riidanalaiset tiedot eivät olleet liikesalaisuuksia. Tästä seuraa, että kiireellisyyttä koskevan tarkastelun lähtökohtana on nyt käsiteltävässä asiassa oltava lähtökohta, jonka mukaan riidanalaiset tiedot eivät voi olla liikesalaisuuksia, sen näkemyksen vastaisesti, jonka välitoimista päättävä tuomari omaksui unionin tuomioistuimen varapresidentin määräyksessä komissio v. Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558).

34 Se, että riidanalaisten tietojen julkaiseminen saattaisi loukata luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita, kuten valittajat väittävät toisessa valitusperusteessaan, ei voi myöskään sellaisenaan riittää, jotta voitaisiin katsoa, että näitä tietoja on pidettävä liikesalaisuuksina ja että tästä syystä niiden ilmaiseminen aiheuttaisi valittajille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Mikäli tällainen seikka oletettaisiin toteennäytetyksi, se näet voisi enintään olla perusteena komission velvollisuudelle olla ilmaisematta näitä tietoja, kuten tämä toimielinkin myöntää.

35 Kuten valittajat esittävät, pitää tosin paikkansa, että riidanalaisten tietojen kaltaisten tietojen julkaiseminen on peruuttamatonta, koska riidanalaisen päätöksen kumoaminen ei voisi kumota niiden ilmaisemisen vaikutuksia, koska nämä tiedot lukevat henkilöt saavat ne välittömästi ja peruuttamattomasti tietoonsa. Komissio ei ole myöskään täsmentänyt syitä, joiden vuoksi perustelut, joiden vuoksi se oli lykännyt riidanalaisten tietojen ilmaisemista siihen saakka, kunnes valituksenalainen tuomio annettiin, mikä tapahtui noin 25 kuukautta kestäneen menettelyn lopuksi, eivät olleet merkityksellisiä myös, jotta se olisi niiden perusteella lykännyt riidanalaisten tietojen ilmaisemista siihen saakka, kunnes julistettaisiin unionin tuomioistuimen tuomio, jossa annetaan asiakysymystä koskeva ratkaisu valittajien valituksesta.

36 Jotta täytettäisiin edellytykset, joista säädetään välitoimien myöntämisen osalta, ja aivan erityisesti edellytykset, jotka liittyvät kiireellisyyteen, edellytetään kuitenkin vielä, että kyseisten tietojen ilmaisemisen peruuttamattomuus saattaisi aiheuttaa valittajille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

37 Tässä yhteydessä on muistutettava, että vaikka tällaisen vahingon olemassaolon toteamiseksi ei ole tarpeen, että vahingon aiheutuminen näytetään toteen ehdottomalla varmuudella, vaan riittää, että vahinko on riittävän todennäköinen, välitoimia hakeneen asianosaisen on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden perusteella voidaan katsoa, että vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa voi aiheutua (unionin tuomioistuimen presidentin määräys HFB ym. v. komissio, C-335/99 P(R), EU:C:1999:608, 67 kohta, ja unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys komissio v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 37 kohta).

38 Valittajat ovat vedonneet tässä tapauksessa vain siihen, että koska riidanalaiset tiedot ovat erityisiä kaupallisia tietoja, jotka koskevat esimerkiksi asiakkaiden nimiä, asianomaisten tuotteiden kuvauksia ja muita seikkoja, jotka ovat omiaan mahdollistamaan niiden tiettyjen asiakkaiden tunnistamisen, näiden tietojen ilmaiseminen olisi sellaisenaan omiaan aiheuttamaan niille vahinkoa sen vuoksi, että se antaisi kolmansille osapuolille mahdollisuuden saada nämä tiedot ja käyttää niitä esimerkiksi päättelemällä niistä muita kaupallisia tietoja, joiden nimettömyyttä ei tästä syystä enää taattaisi, kuten hintalaskelmia, hinnanmuutoksia ja muita taloudellisia tietoja.

39 Tästä viimeksi mainitusta seikasta on heti aluksi todettava, että valittajat eivät ole esittäneet mitään, mikä voisi osoittaa, että riidanalaisten tietojen ilmaiseminen antaisi kolmansille osapuolille mahdollisuuden saada päättelemällä selville näitä muita kaupallisia tietoja, minkä vuoksi näiden tietojen olisi jäätävä luottamuksellisiksi.

40 On tosin lisäksi todettu, että liikesalaisuuksien ilmaiseminen on omiaan aiheuttamaan vahinkoa, joka liittyy siihen, että kun luottamukselliset tiedot on julkaistu, riidanalaisen päätöksen myöhempi kumoaminen SEUT 339 artiklan rikkomisen ja liikesalaisuuksien suojelua koskevan perusoikeuden loukkaamisen vuoksi ei peruuttaisi vaikutuksia, jotka aiheutuvat näiden tietojen julkaisemisesta. Kyseisen yrityksen asiakkaat, kilpailijat ja tavarantoimittajat, rahoitusanalyytikot samoin kuin suuri yleisö voisivat saada riidanalaiset tiedot ja käyttää niitä vapaasti, mikä aiheuttaisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa kyseiselle yritykselle (ks. vastaavasti unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys komissio v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 46–48 kohta).

41 Tämä ei voi kuitenkaan koskea sellaisten tietojen ilmaisemista, joita ei voida pitää liikesalaisuuksina.

42 Kuten tämän määräyksen 33 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 36–40 kohdassa, ilman että valittajat olisivat kyseenalaistaneet tätä valituksensa yhteydessä, yhtäältä, että riidanalaiset tiedot ja erityisesti tiedot, jotka koskevat asiakkaiden henkilöllisyyttä, olivat jo rajoittamattoman henkilömäärän tiedossa, kun otetaan huomioon erityisesti se, että autonlasin markkinat ovat tässä yhteydessä läpinäkyviä, ja toisaalta se, että koska nämä tiedot ovat peräisin vähintään viisi vuotta riidanalaista julkaisemista edeltävältä ajalta, ne ovat unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettuja historiatietoja.

43 Valittajat eivät näin ollen kykene osoittamaan, että huolimatta siitä, että riidanalaiset tiedot eivät ole tai eivät enää ole liikesalaisuuksia, niiden ilmaiseminen olisi omiaan aiheuttamaan niille vahinkoa jo näiden tietojen luonteen vuoksi.

44 Valittajat esittävät väittämänsä vahingon toisen osan osalta, että riidanalaisten tietojen ilmaiseminen heikentäisi niiden asemaa yhtäältä vireillä olevissa oikeudenkäynneissä, joiden kohteena ovat vahingonkorvaukset ja joissa ne ovat mukana joko suoraan tai sillä perusteella, että ne ovat solidaarisessa vastuussa muiden autonlasipäätöksen adressaattien kanssa, ja toisaalta neuvotteluissa, joissa pyritään mahdollisesti sovintoratkaisuihin.

45 Tässä yhteydessä on muistutettava, että kuten komissio esittää kirjallisissa huomautuksissaan, unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu, että kun on kyse unionin päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä tehdystä hakemuksesta, haetun välitoimen määrääminen on perusteltua vain, jos kyseinen päätös on väitetyn vakavan ja korjaamattoman vahingon määräävä syy (unionin tuomioistuimen presidentin määräys Akhras v. neuvosto, C-110/12 P(R), EU:C:2012:507, 44 kohta, ja unionin tuomioistuimen presidentin määräys Hassan v. neuvosto, C-168/12 P(R), EU:C:2012:674, 28 kohta ja unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys EDF v. komissio, C-551/12 P(R), EU:C:2013:157, 41 kohta).

46 Velvollisuus korvata vahinko, jonka yritys on aiheuttanut sen vuoksi, että se on rikkonut unionin kilpailusääntöjä, kuuluu kyseisen yrityksen siviilivastuun piiriin. Näin ollen sen vahingon ratkaiseva syy, jonka väitetään aiheutuvan vahingonkorvauskanteista ja neuvotteluista, joilla pyritään sovintoratkaisuun, ei ole se, että komissio ilmaisee riidanalaiset tiedot, vaan se, että valittajat ovat rikkoneet kilpailuoikeutta, kuten autonlasipäätöksessä todetaan.

47 Tosin yleensä oikeudenkäynneissä, joiden kohteena ovat kilpailuoikeuden rikkomisen vuoksi esitettävät vahingonkorvausvaatimukset, todistustaakka on valittajalla, joka väittää kärsineensä vahinkoa kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi. Tässä yhteydessä komission kirjallisista huomautuksista ilmenee nimenomaisesti, että riidanalaiset tiedot ovat tosiasiallisesti omiaan helpottamaan sitä, että vahingonkorvausvaatimusten esittäjät esittävät tällaisen näytön, koska nämä tiedot antavat kyseisille vaatimusten esittäjille todisteita, joihin ne eivät voisi muutoin vedota.

48 Vaikka kansallisessa prosessioikeudessa ei velvoiteta vastapuolta toimittamaan vahingonkorvauskanteen yhteydessä todisteita, jotka osoittavat sen oman vastuun, tällainen oikeudellinen seikka ei kuitenkaan merkitse sitä, että komissiolle olisi tämän vuoksi kiellettyä ilmaista näitä tietoja pelkästään siitä syystä, että ne saattaisivat olla tällaisia todisteita, ja näin ollen heikentää vastapuolen asemaa.

49 Tämä näet merkitsisi sitä, että komission edellytettäisiin pitävän tiedot luottamuksellisina pelkästään siksi, että suojeltaisiin sellaisen päätöksen adressaattien intressiä, jossa todetaan unionin kilpailusääntöjen rikkomisen olemassaolo, jotta kyseisiä todisteita ei anneta vahingonkorvauksen hakijoiden saataville.

50 Vaikka tämän intressin merkitys on tunnustettava erityisesti sen vuoksi, että se kuuluu puolustautumisoikeuksiin tämäntyyppisissä kanteissa, yhtäältä missään unionin oikeussäännössä ei anneta komission tehtäväksi suojella tällaista intressiä velvoittamalla se pitämään riidanalaisten tietojen kaltaiset tiedot luottamuksellisina, toisin kuin SEU 15 artiklan ja erityisesti tässä tapauksessa asetuksen N:o 1/2003 30 artiklan nojalla, sillä niissä on asetettu sille läpinäkyvyyttä koskeva velvoite. Toisaalta tietyistä säännöistä, joita sovelletaan jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin kilpailuoikeuden säännösten rikkomisen johdosta kansallisen lainsäädännön nojalla nostettuihin vahingonkorvauskanteisiin, 26.11.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/104/EU 5 artiklan 5 kohdassa (EUVL L 349, s. 1) säädetään nimenomaisesti, että suojeltavana etuna ei pidetä sitä, että yritykset pyrkivät välttämään vahingonkorvauskanteita kilpailuoikeuden rikkomisen jälkeen.

51 Mikäli oletetaan, että riidanalaisten tietojen ilmaisemista voitaisiin pitää ratkaisevana syynä siihen, että valittajille on aiheutunut vahinkoa, ja että kyseinen intressi olisi sellaisenaan suojelun arvoinen, on muistettava, että kuten tämän määräyksen 27 kohdasta ilmenee, kiireellisyyttä on arvioitava sillä perusteella, onko tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältetään vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutuminen väliaikaista suojaa hakevalle asianosaiselle.

52 Tässä yhteydessä on yhtäältä korostettava, kuten valittajat itse myöntävät, että tämä vahinko on taloudellista vahinkoa.

53 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan rahassa mitattavissa olevaa vahinkoa ei voida poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta pitää korjaamattomana, koska rahamääräisellä korvauksella voidaan pääsääntöisesti saattaa vahinkoa kärsinyt henkilö asemaan, jossa hän oli ennen vahingon aiheutumista. Tällainen vahinko voidaan korvata esimerkiksi SEUT 268 ja SEUT 340 artiklaan perustuvan vahingonkorvauskanteen yhteydessä (unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys komissio v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

54 On kuitenkin todettava, että varallisuusvahinko voidaan katsoa korjaamattomaksi, jos sitä ei voida kokonaan korvata, mikä voi olla tilanne muun muassa silloin, jos vahingon, vaikka se tapahtuu, suuruutta ei voida määrittää (unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys komissio v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

55 Valittajat esittävät tässä tapauksessa, että kyseisen vahingon suuruutta ei voida määrittää sellaisen vahingonkorvauskanteen yhteydessä, joka mahdollisesti nostetaan Euroopan unionia vastaan siinä tapauksessa, että niiden valitus hyväksytään, kun otetaan huomioon, että niiden kokonaissummien osalta, jotka valittajien olisi suoritettava vahingonkorvauskanteiden tai käsittelymaksujen perusteella, ei ole mahdollista määrittää niiden summien osuutta, jotka johtuvat yksinomaan ja suoraan riidanalaisten tietojen ilmaisemisesta.

56 Tältä osin on syytä todeta, että epävarmuutta rahassa mitattavissa olevan vahingon korvaamisesta mahdollisen vahingonkorvauskanteen yhteydessä ei voida itsessään katsoa seikaksi, jonka perusteella tällainen vahinko olisi katsottava korjaamattomaksi vahingoksi. Välitoimimenettelyssä on näet väistämättä epävarmaa, voidaanko rahassa mitattavissa oleva vahinko saada myöhemmin korvatuksi mahdollisen vahingonkorvauskanteen yhteydessä, joka voidaan nostaa riidanalaisen toimen kumoamisen jälkeen. Välitoimimenettelyn tarkoituksena ei kuitenkaan ole korvata tällaista vahingonkorvauskannetta epävarmuuden poistamiseksi, koska sen ainoa päämäärä on taata pääasiassa – eli nyt käsiteltävää kumoamiskannetta koskevassa asiassa –, johon välitoimi liittyy, tehtävän lopullisen päätöksen täysimääräinen tehokkuus (unionin tuomioistuimen presidentin määräys Alcoa Trasformazioni v. komissio, C-446/10 P(R), EU:C:2011:829, 55–57 kohta, ja unionin tuomioistuimen varapresidentin määräys komissio v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, 53 kohta).

57 Näin ollen valittajien perustelut, joilla pyritään osoittamaan, että riidanalaisten tietojen ilmaiseminen aiheuttaisi niille korjaamatonta vahinkoa, eivät voi menestyä.

58 Toisaalta on todettava, että valittajat eivät ole esittäneet välitoimihakemuksessaan eivätkä suullisissa huomautuksissaan seikkoja, joiden perusteella voidaan todeta niiden väittämän vahingon olevan vakavaa.

59 Koska tämä väitetty vahinko voi todellisuudessa liittyä vain vahinkoon, jota autonlasipäätöksessä todetusta unionin kilpailuoikeuden rikkomisesta aiheutuu, kuten tämän määräyksen 46 kohdasta ilmenee, on tässä oikeudenkäynnissä erityisesti valittajien tehtävänä, ellei ilmaista täsmällisesti lukuna sen vahingonkorvauksen osuuden määrä, joka luetaan – tai luettaisiin – niiden syyksi, jos riidanalaiset tiedot ilmaistaisiin, vähintään antaa hallussaan olevia kaupallisia ja taloudellisia tietoja, joiden perusteella unionin tuomioistuin voi arvioida niiden korvausvelvoitteen todennäköisen laajuuden ja

sen suhteellisen merkityksen verrattuna sen konsernin taloudelliseen kapasiteettiin, johon ne kuuluvat, kun otetaan huomioon erityisesti liikevaihto, joka liittyy kyseisen kilpailusääntöjen rikkomisen kohteena olevien tuotteiden myyntiin ja niiden tuotantokustannuksiin. Kun välitoimista päättävä tuomari kysyi tästä valittajilta 10.12.2015 pidetyssä istunnossa, ne tyytyivät vain toistamaan perustelunsa, jonka mukaan ne eivät kyenneet määrittämään tätä osaa vahingoista, selittämättä kuitenkaan syitä, joiden vuoksi niiden ei olisi mahdollista tehdä edes likimääräisiä ennusteita, jotka liittyvät valittajien syyksi luettavan unionin kilpailuoikeuden loukkaamisen aiheuttamaan taloudelliseen vaikutukseen esimerkiksi jo vireillä olevien korvausvaatimusten perusteella.

60 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että valittajat eivät ole esittäneet näyttöä siitä, että valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta aiheutuisi niille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Tästä seuraa, että kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty, joten nyt käsiteltävä välitoimihakemus on hylättävä ilman, että olisi tarpeen tutkia edellytystä, joka liittyy fumus boni jurisin olemassaoloon, tai vertailla intressejä keskenään.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuimen varapresidentti on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Allekirjoitukset